

Ekologizmus nie je cestou evanjelia [10 dôkazov]

Marcin Jendrzejczak

29. decembra 2019 ✝ Spoločnosť ✝ Ekológia

Ideológia radikálneho ekologizmu je v príkrom rozpore s kresťanstvom. Je to súbor krajne pesimistických, protiludských názorov, ktoré stavajú Zem nad Boha. Preto ju možno nazvať ekonáboženstvom. Prinášame desať argumentov preukazujúcich jeho rozpor s kresťanstvom.

Po prvé. Ekonáboženstvo hovorí o potrebe utopickej sociálnej revolúcie porovnateľnej s komunizmom. Veď v „Programe hlbokkej ekológie“, ktorý predložili Arne Naess a George Sessions v roku 1984, čítame, že „Rozkvet ľudského života je zlučiteľný s podstatným úbytkom ľudskej populácie. Rozkvet mimoľudských foriem života si takýto úbytok vyžaduje. Významná zmena podmienok života k lepšiemu vyžaduje zmeny v politike. Tieto ovplyvnia základné ekonomické, technologické a ideologické štruktúry. Výsledok bude výrazne odlišný od súčasného stavu“.

Po druhé. Ekonáboženstvo je pokrvným príbuzným panteizmu, čiže tvrdeniu, že všetko je súčasťou božstva. Toto je v radikálnom rozpore s kresťanským presvedčením o Stvoriteľovej transcencii – o tom, že Stvoriteľ svet presahuje.

Po tretie. Zástancovia ekonáboženstva podceňujú tvorivé schopnosti človeka a zveličujú jeho potenciál robiť zlo. Pretože podľa kresťanského videnia bola ľudská prirodzenosť síce kontaminovaná dedičným hriechom, ale úplne ju nezničila. Človek – bytosť stvorená na Boží obraz – dokáže nachádzať nové ekonomické a technologické riešenia na prekonanie účinkov globálneho otepľovania atmosféry. Rast populácie je preto požehnaním, nie prekliatím.

Po štvrté. Ekonáboženstvo vedie k ľudskému utrpeniu. Ekologista Paul Ehrlich hovoril o hrozbe bomby P, t. j. populačnej bomby. Podľa neho je Zem nakazená rakovinou a tou rakovinou je človek. Kto sa stará o potreby rakoviny? Komu záleží na potrebách nádoru? Kto môže mať záujem na živote nenarodeného dieťaťa?

Po piate. Ekonáboženstvo predstavuje alternatívu voči kresťanskému chápaniu hriechu – ktorým sa v tomto ekonáboženstve stáva konzumácia mäsa, let lietadlom alebo plodenie detí. Výsledkom je, že Desatoro ide do úzadia. Ba čo viac, to, čo podľa prirodzeného práva a kresťanstva je hriech, z hľadiska radikálneho ekologizmu sa ukazuje byť opodstatnené, ba dokonca vhodné. Príkladmi sú potrat alebo antikoncepcia.

Po šieste. Ekonáboženstvo je neradostný, pochmúrny svetonázor. Staví nás pred alternatívu: ekologická katastrofa alebo radikálne zníženie populácie. Radikálny ekologizmus je v rozpore s kresťanským

svetonázorom, ktorý uznáva nielen svet, ale aj ľudské bytosti. „A Boh videl všetko, čo urobil, a hľa, bolo to veľmi dobré,“ čítame v knihe Genezis. [Gn 1:31]. Ba čo viac, evanjelium je dobrá správa.

Po siedme. Ekonáboženstvo, rovnako ako komunizmus, útočí na súkromné vlastníctvo. Obmedzuje, zakazuje a reguluje ho vo všetkých smeroch. Pritom toto súkromné vlastníctvo je základom civilizovanej a kresťanskej spoločnosti.

Po ôsme. Ťažko si tiež predstaviť úsilie o radikálne zníženie populácie bez zasahovania do života tradičnej rodiny prinášajúcej na svet nové bytosti. Zhora nanucovaná sexuálna výchova či rodová ideológia idú ruka v ruke s kultom životného prostredia.

Po deviate. Postoj priaznivcov ekonáboženstva k životnému prostrediu často hraničí s pohanstvom. Niet sa čomu čudovať. Veď kult „Matky zeme“ je jedným z najstarších pohanských kultov.

Po desiate. Ekonáboženstvo je v rozpore s princípom daným v knihe Genezis – “Boh ich požehnal a povedal im: *Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!*” [Gn 1:28].”

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ekologizmus-nie-je-cestou-evanjelia-10-dokazov/>